

formodentlig heller ikke være umuligt for andre demokratiske Partier at deltage i et saadant Fællesarbejde.

I øvrigt var det ærede Medlems Tale jo ny Variation af de mange Tal, og disse Tal skal jeg, som jeg sagde forleden, lade staa hen, indtil Tallene er endelige, det vil sige til Finanslovens tredie Behandling, naar vi ved, hvilke Tal det er, der skal manøvreres med og arbejdes med i den kommende Tid. Saa skal ogsaa vi fra Socialdemokratiet med den største Glæde indlade os paa en Bedømmelse af, hvad det ærede Medlem saa gerne ønsker taget op til Bedømmelse, baade Sociallovgivning og meget andet kan vi særdeles vel tale med om, men der er neppe Anledning til at gøre det paa dette Stadium, hvor det ærede Medlem særdeles vel ved, at det i første Linie er andre Spørgsmaal, man har ønsket at drøfte her. Som sagt, da Tallene, der nu foreligger; ikke er og ikke kan være de endelige, er det dog mere fornuftigt at vente, til det Tidspunkt kommer, da det er endelige Tal, vi har med at gøre, nemlig naar vi er kommet en Maanedes Tid længere frem.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om Ansvar og mente, at vi løb eller søgte at løbe fra et Ansvar for Udgifter i Krigsaarene. Jeg ved ikke, at Socialdemokratiet nogen Sinde har søgt at løbe fra det Ansvar, det Medansvar, vi har. Vi har ikke en Gang forsøgt at skyde Ansvar over paa det egentlige Regeringsparti, som jo i første Linie havde Ansvar for den Politik, der blev ført. Vi har altid staaet til Ansvar og har ogsaa maattet tage vor Del af Angrebene, som det i den Hensende ikke har manglet paa fra Venstres Side. Det er mig ikke bekendt, at vi nogen Sinde har søgt at løbe fra et saadant Ansvar. Ganske anderledes forekommer det mig, det staar, naar man træffer Venstres og eller de Konservatives Repræsentanter ude omkring paa Møderne, hvor Vælgerne samles. Der har jeg Gang paa Gang staaet overfor den Besynderlighed, at naar der var noget, en Venstremand ikke syntes om; og hvorom han kunde sige, at det var Højre, der havde faaet dette gennemført ud fra Højres særlige Opfattelse, eller naar omvendt en Højremand vilde fri sig for Ansvar for, hvad der særlig var Venstres Politik, f. Eks. Modstanden mod Importreguleringen, saa har det ikke manglet paa, at disse Partiers Repræsentanter har søgt at skyde Ansvar fra den ene til den anden. Det er mig ikke bekendt, at Socialdemokratiet nogen Sinde er vejet bort fra Medansvaret

for den Politik, der førtes i Krigsaarene. Tværtimod, vi vedstaa, hvad vi var med til at gennemføre i de Aar, fordi vi ansaa det for at være en baade nødvendig og naturlig Konsekvens af den politiske Stilling, der fandtes.

Om Dyrtidslovgivningen i disse Aar gjorde det ærede Medlem ogsaa nogle Bemærkninger, under hvilke han bl. a. sagde, at denne Dyrtidslovgivning kunde vel nævnes, thi under den dækkede man Bordet for baade rig og fattig. Det var nu i hvert Fald saa som saa med Borddækningen, der manglede et og andet; unægtelig blev der gennemført en Lovgivning, som vi særdeles vel kan være bekendt; men saa vidt, som det ærede Medlems Meningsfælle den nuværende Landbrugminister vilde ud i Retning af Statsunderstøttelse til Befolkningen, kom dog Socialdemokraterne og de Radikale aldrig. Den storstilede Plan om Statsunderstøttelse og samtidig Frihed til den vildeste Plyndring af Befolkningen fra Erhvervslivets Side, den vilde Plan mødte dog ogsaa Modstand fra vor Side.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om den sørgelige Valuta-tilstand og mente, at der dog paa dette Omraade blev gjort forskellige smaa Skridt fremad til Bedring af Tilstanden. Ja, jeg tør ikke benægte, at Egaliseringsfonden og maaske ogsaa nogle Fragtlettelser kan være smaa Skridt, meget smaa Skridt unægtelig, Skridt, som ingen Sinde har naaet at føre til det Resultat, som man sagde, man vilde frem til. I Virkeligheden staa vi i Dag umaadelig slet med Hensyn til vor Krones Tilstand, og naar det ærede Medlem taler om disse smaa Skridt, er det, ligesom der tegner sig et Billede for en, hvor man ser Kronen rulle ned ad Skraaplanet og Regeringen bagefter, men Kronen ruller stadig længere og længere fra Regeringen, Klumpen kan ikke følge med i dette vilde Løb, og det lykkes ikke at naa frem til at standse det Fald, som man siger, det er Meningen at standse. Naar man ikke fra første Færd har villet gaa til de Foranstaltninger, der effektivt kunde hjælpe, nytter det ikke med disse smaa Skridt, disse smaa Indrømmelser til rent konservativ Partipolitik; thi andet er det jo i Virkeligheden ikke, der nu og da er foretaget.

Det ærede Medlem vilde vide Besked om, hvad det var, vi vilde importregulere for. Jeg har ellers ikke troet, at det ærede Medlem hørte til dem, der havde mistet Hukommelsen; det er der jo en Del, der har i vore Dage. Det ærede Medlem kan formodentlig nok huske det Forslag, vi